

HİN

(bk. CİN).

HİND bint AMR

(هند بنت عمرو)

Hind bint Amr b. Harâm
b. Sa'lebe el-Ensâriyye es-Selemiyye

Kadın sahâbî.

Medine'nin iki büyük kabilesinden biri olan Hazrec'in Benî Seleme kolundan olup Uhud Gazvesi'nde şehid düşen Abdullah b. Amr b. Harâm'ın kız kardeşi ve Câbir b. Abdullah'ın halasıdır. Annesi Hind bint Kays b. Kureym'dir. Benî Seleme'nin reisi Amr b. Cemûh ile evlenen Hind'in bu evlilikten dört oğlu olmuştur.

Hicretten sonra Hz. Peygamber'e biat eden kadınlar arasında Hind de bulunuyordu. Uhud Gazvesi'nde yaralanan müslümanları tedavi etmek için Medine'den savaş alanına giden dokuz (veya on dört) kadından biri de Hind idi. Kocasını Amr b. Cemûh, oğlu Hallâd ve kardeşi Abdullah b. Amr'ın şehid edildiğini gören Hind, bunların cesetlerini devesine yükleyerek Medine'ye götürmek isteyince deve çökmüş, yönü Uhud tarafına çevrildiğinde ise koşmaya başlamıştı. Hz. Âişe Harre mevkiinde rastladığı Hind'e olup bitenleri sormuş, Hind de, "Hayırdır, Resûlullah sağ olduktan sonra hiçbir felâket önemli sayılmaz" cevabını vermişti. Hind devenin bu garip durumunu haber verdiğinde Hz. Peygamber, "Deve görevlidir; Amr sana bir şey söylemiş miydi?" diye sordu. Hind de topal olduğu için Bedir Gazvesi'ne katılamayan Amr'ın Uhud'a gitmeden önce, "Allahım! Beni aileme zillet içerisinde geri döndürme, bana şehidlik nasip et" şeklinde dua ettiğini söyledi. Bunun üzerine Resûl-i Ekrem şöyle buyurdu: "İşte deve bunun için yürürmez. Ey ensar! Sizden her kim Allah'a yemin etmişse yemininde sadık olsun. Amr b. Cemûh bu sadık kimselerdendir. Ey Hind! Şehid edinceye kadar kardeşinin üzerine melekler gölge yaptılar ve nereye defnedileceğine bakıp durdular". Hz. Peygamber, şehidler defnedilmesinden sonra Hind'e kocası, oğlu ve kardeşinin cennette beraber olduklarını haber verince Hind kendisinin de onlarla birlikte olması için Resûlullah'tan dua etmesini istedi. Vâkidî, Hz. Peygamber'le beraber Hayber Gazvesi'ne katılan Medinelî yirmi kadın arasında Hind bint Amr'ın ismini de vermektedir (*el-Megâzi*, II, 685).

BİBLİYOGRAFYA :

Vâkidî, *el-Megâzi*, I, 264-266; II, 685; İbn Hişâm, *es-Sîre*, III, 99; İbn Sa'd, *et-Tabakât*, III, 566; VIII, 394; İbn Habîb, *el-Muḥabber*, s. 404; İbn Abdülber, *el-İstî'âb*, IV, 424; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe*, VII, 293-294; İbn Hacer, *el-İşâbe*, IV, 426; Köksal, *İslâm Tarihi* (Medine), III, 208-209; Hamîdullah, *İslâm Peygamberi* (Tuğ), I, 236.

KASIM KIRBIYIK

HİND b. EBÛ HÂLE

(هند بن أبي هالة)

(ö. 36/656)

Hz. Peygamber'in üvey oğlu.

Babası, Hz. Hatice'nin ilk kocası olan Ebû Hâle Hind b. Züârre et-Temîmî'dir. Ebû Hâle'nin adı hususunda ihtilâf edilmiş, Nebbâş, Züârre yahut Mâlik olduğu da söylenmiştir. Resûl-i Ekrem'in terbiyesi altında yetişen Hind genç yaşta müslüman olmuş, Medine'ye hicret etmiş, Bedir ve bir rivayete göre Uhud gazvelerine katılmıştır. Hind b. Ebû Hâle'nin Resûl-i Ekrem'den sonra ilk üç halife devrindeki hayatına dair bilgi bulunmamakla beraber Hz. Ali döneminde onun yakınında yer aldığı ve Cemel Vak'ası'nda şehid düştüğü anlaşılmaktadır. Kendisiyle aynı adı taşıyan oğlu Hind'in ise Mus'ab b. Zübeyr'in yanında Muhtâr es-Sekafî'ye karşı yapılan savaşta (67/687) veya Basra'da vebadan öldüğü, halkın kendi cenazelerini unutup Hind'in cenazesinde toplandığı, onun ölümüyle Hind b. Ebû Hâle'nin neslinin tükendiği söylenmektedir.

Hind b. Ebû Hâle'nin çok güzel konuştuğu bilinmekte olup onun adını unutulmaz kılan olay, Hz. Hasan'ın ona dedesini sorması üzerine Resûl-i Ekrem'in şemâilini çok güzel bir şekilde anlatmasıdır (Tirmizî, s. 49-52; Abdülhay el-Kettânî, III, 240-241).

BİBLİYOGRAFYA :

Zübeyr b. Bekkâr, *Aḥbârü'l-muvaffakiyyât* (nşr. Sâmî Mekki el-Ânî), Beyrut 1416/1996, s. 293-298; İbn Kuteybe, *el-Ma'ârif* (Ukkâşe), s. 133; Tirmizî, *eş-Şemâ'ilü'n-nebeviyye* (nşr. Fevâz Ahmed Zemirî), Beyrut 1417/1996, s. 49-52; Belâzürî, *Ensâb*, I, 386-390; İbn Abdülber, *el-İstî'âb*, III, 600-603; İbnü'l-Esir, *Üsdü'l-gâbe* (Bennâ), V, 308, 417-419; İbn Hacer, *el-İşâbe* (Bicâvî), VI, 557-558; İbn Kesîr, *Şemâ'ilü'r-Resûl*, Kahire 1386/1967, s. 18, 50-54; Mehmed Râif Efendi, *Muhtasar Şemâil-i Şerif Tercümesi*, İstanbul 1304, s. 14-22; Abdülhay el-Kettânî, *et-Terâtibü'l-idâriyye* (Özel), III, 239-241.

HÜSEYİN ALGÜL

HİND bint EBÛ ÜMEYYE

(bk. ÜMMÜ SELEME).

HİND bint UTBE

(هند بنت عتبة)

Hind bint Utbe b. Rebîa b. Abdışems
b. Abdimenâf b. Kusayy el-Kureşîyye
(ö. 14/635)

Ebû Süfyan'ın karısı.

Babası Utbe ve annesi Safiyye bint Ümeyye tarafından Hz. Peygamber ile aynı soydan gelir. Kendisi azılı İslâm düşmanlarından biri olduğu halde kardeşi Ebû Huzeyfe İslâmiyet'i ilk kabul edenlerden biriydi. Hind önce Hâlid b. Velîd'in amcasının oğlu Hafs (Fâkih) b. Mugire el-Mahzûmî ile evlendi ve bu evlilikten Ebân adında bir oğlu oldu. Kendisini aldattığını sanan kocasının onu babasının evine gönderdiği, yanıldığı anlaşıldıktan sonra ise Hind'in kocasını terkettiğine dair rivayet çeşitli kaynaklarda yer almıştır (Heysemî, IX, 264-265). Eş seçiminde titiz davranan Hind, babasına başvurarak kendisiyle evlenmek isteyenlerin adlarını değil vasıflarını söylemesini istedi (İbn Sa'd, VIII, 235-236) ve adaylardan İslâmiyet aleyhindeki faaliyetlerin içinde yer alan Ebû Süfyan'ı seçti. Bu evlilikten de Muâviye ve Utbe adlı oğulları ile Cüveyriye ve Ümmü'l-Hakem adlı kızları dünyaya geldi. İslâm aleyhtarlığı hususunda kocasından geri kalmayan Hind, kardeşi Ebû Huzeyfe'nin Bedir Gazvesi'nde düşman safalarında gördüğü babasını mübâreze davet etmesine sinirlenerek onu bir şiirle hicretti. Babası Utbe ve kardeşi Velîd ile amcası Şeybe'nin bu savaşta öldürülmesi üzerine onların intikamı alınincaya kadar ağlamayacağını, koku sürünmeyeceğini ve kocasıyla beraber olmayacağını söyleyerek Kureyşliler'den bu savaşta kaybettikleri yakınlarının intikamını almalarını istedi. Uhud Gazvesi'nde müşrik ordusuna kumanda eden Ebû Süfyan'ın yanında yer aldı ve Kureyşli diğer kadınlarla birlikte def çalıp şiir okuyarak orduyu savaşa teşvik etti. Bedir Gazvesi'nde yakınlarını öldüren Hamza'yı öldürmesi için Vahşî b. Harb'e mükâfat vaad eden Mekkeliler'den biri de Hind idi. Hind, ciğerini çiğneyeceğini ve organlarından gerdanlık yapıp boynuna takacağını söylediği Hamza'yı öldürdüğü takdirde Vahşî'ye bütün takılarını ve yanında bulunan mallardan başka 10 altın vereceğini söyledi. Vahşî de Hamza'yı uzaktan attığı mızrakla şehid ederek karnını yardı ve ciğerini Hind'e götürdü. Hamza'nın ciğerini alıp çiğnediği için "âkiletü'l-ekbâd" (ciğer yiyen kadın) diye anılan Hind'in bütün takılarını Vahşî'ye verdiği, bunların yerine baş-